

Interessante ontmoeting van oude muziek en folk

(BD/De Stem Dagblad)

Het concert Les Tisserands – zondagmiddag bij het Gestival van Zeeuwsch-Vlaanderen – was aangekondigd als een mix van oude muziek, folk en jazz en dat in de geest van het Katharisme. De muziek die in de 12de en 13de eeuw werd gespeeld bestond uit instrumentale en vocale melodieën, meestal vrij eenvoudig van structuur, maar af en toe toch knap polyfoon en met onverwachte stevige ritmes. Het programma draaide rond de muziek van de troubadours Peirol De Ventadorn en Giraut Riquier en de muzikale aanvullingen van Jowan Merckx.

Het programma begon met La Cara Originala, een gedragen pavane met een mooie opbouw. De musici van de drie ensembles gaven meteen een visitekaartje af en demonstreerden hun technische kwaliteiten. Sopraan Els Van Laethem bezit een soepele stem. Zij zong nooit gekunsteld en de dialogen tussen haar en de sopraansaxofoon waren intrigerend. Speelse improvisaties in de saxpartij tegen de sonore, eenvoudige zangmelodie. De stem van de sopraan kwam in het Si be'm sui luènh authentiek over en klonk vrijer in de dialoog met de saxofoon.

Verbluffend was de wijze waarop de ensembles samensmolten. De musici spelen normaal verschillende stijlen, maar in dit programma sloot alles naadloos aan. Heerlijk waren de interventies van Jowan Merckx, die verschillende instrumenten bespeelt. Zijn solo Sander, een klagende melodie, was een juweeltje en als hij de sopraan begeleidde met de doedelzak kwam de spanning, die in andere werken wel eens ontbrak, direct terug. In het L'uelh del vesent waren vreemde ritmes te horen. De instrumentatie met de contrabas, luit, vedel, en bouzouki, is apart en doet soms zelfs Arabisch aan, zeker met de inbreng van de slagtrom en het ritmische gezang tot slot.

Speciaal was die liggende grondtoon van de doedelzak in Entre dos volers/Schoone figure. Door ziekte van een van de leden van Amorrroma ontbrak de Keltische harp. Toch een instrument met een essentiële inbreng. Het gemis werd knap opgevangen door de luit en de bouzouki. Het concert werd afgesloten met twee dansmelodieën. De contrabas begon met een korte passage die steeds herhaald werd. De andere instrumenten sloten zich daarna aan en door de toenemende instensiteit en ook het volume was het slot hallucinerend.